

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 167.

Tiende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 1ste Decbr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. E. Møller) begyndte med at udtale sin Anerkjendelse til Regjeringen, fordi den havde bragt Lovforslaget frem, og til Udvalget for den Naade; hvorpaa det havde stillet sig til Udkastet; men, da hans Foredrag nærmede sig sin Slutning, kom han til at opkaste saa megen Tvivl om det Rigtige i at gjøre de Udgifter, der ere fornødne til Arbeidet, at denne Anerkjendelse betydelig blev svækket. Han omtalte et Skrift af en æret Landsstingsmand, som udtaler Tvivl om, at Beplantningen paa Allitterne vilde lykkes. Jeg kjender dette Skrift, og det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand har havt den samme Leilighed som jeg til at gjøre sig bekendt med denne Mand's Anskuelse; thi han har derved erfaret, at disse ere ganske forandrede. Da den omtalte Mand skrev Brevet, tvivlede han om, at Træplantning vilde lykkes; men nu har han den stik modsatte Overbeviisning. — Jeg troer, at den ærede Taler foreskillede sig Udvalgets Forventning om de Skove, der engang vilde fremstaae, større, end den virkelig er. Udvalget troer, at det er godtgjort, at Skove kunne vore der, og har troet, at naar der var Udsigt dertil, vilde det være rigtigt at frede om dem. Udvalget har fra den Mand, der har saa store Fortjenester af hele denne Sag, en Udtalelse, der siger os, at en Deel af de alt udførte Plantninger er ødelagt deels

ved Tyveri og deels ved Raadhed. Udvalget har taget Hensyn til denne Udtalelse og har derfor i Betænkningen ladet indflyde en Bemærkning om, at man anseer en Forandring i Lovgivningen om Skovtyveri for ønskelig. Udvalget forestiller sig ikke, at der vil opstaae meget indbringende Skove paa Allitterne; men det troer, det er godtgjort, at Beplantning af Træer kan lykkes paa Allitterne. Man forestiller sig heller ikke, at Staten eensidigt skulde forbeholde sig denne Entreprise, at den i Besgjærlighed alene skulde høste Fordelen af Skovene; det er ikke det Standpunkt, hvorfra Udvalget har betragtet Sagen; det har derimod troet at maatte fastholde, at det var en Kjendsgjerning, at Allitternes Beplantning ikke kan skee uden store Udgifter; men hvis det lykkes at faae Træerne til at vore i Allitterne, saa vil efterhaanden Alltagsbeplantningen indskrænkes og Omkostningerne derved ophøre, ja der kan endog saa være Udsigt til, at man vil komme til en Indtægt istedetfor de store Udgifter, som Staten nu maa afholde. Det er dette Standpunkt, hvorpaa Udvalget har stillet sig, og hvorfra det har betragtet Sagen. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede med Hensyn til Udredelsen af Omkostningerne, at Bedkommende alene tidligere havde udredet Omkostningerne, og han syntes derved at sigte til Amtsrepartitionsfonden; men dette forhold er jo ikke saaledes. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Oppermann: I det jeg tager Ordet i denne Sag, maa jeg bemærke, at jeg i Meget kan henholde mig til, hvad min ærede Sidesmand har anført som Betænkkeligheder mod Forslaget. Det forekommer mig i det Hele